

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, și de avocatul Vasile Albu în numele părților vătămate SRL „Textil Import” și SRL „Titan Exim”, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017, în privința inculpatei

*Rotaru Svetlana Xxxx, născută la
xx xxxxxxxxxxx xxxx în s. XXXXXXXXX, r-nul XXXXXXXX,
locuitoare a s. XXXXXXXXX, r-nul XXXXXXXX, cetățeancă
a R. Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 26.10.2016 – 30.06.2017,
instanța de apel: 18.08.2017 – 08.12.2017,
instanța de recurs: 28.03.2018 – 05.06.2018.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 30 iunie 2017, Rotaru Svetlana a fost condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul comerțului și exercita activitatea legată de comerț pe un termen de 4 ani, în baza art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privare de dreptul de a ocupa funcții în domeniul comerțului și exercita activitate legată de comerț pe un termen de 3 ani, și în baza art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privare de dreptul de a ocupa funcții în domeniul comerțului și exercita activitate legată de comerț pe un termen de 3 ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul comerțului și exercita activitatea legată de comerț pe un termen de 5 ani, de la reținere, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 25.04.2016 până la 03.08.2016.

De la Rotaru Svetlana s-a încasat în beneficiul SRL „Textil Import” prejudiciul material de 326.497,9 lei, în rest acțiunea civilă fiind respinsă ca neîntemeiată.

De la Rotaru Svetlana, s-a încasat în contul SRL „Eurolumina” dauna materială de 17.375,3 lei

Acțiunea civilă înaintată de SRL „Titan Exim”, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Instanța de fond a constatat, că pe perioada lunilor octombrie – noiembrie 2015, data și ora exactă fiind imposibil de stabilit, inculpata Rotaru Svetlana, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând intenționat, prin înșelăciune, sub pretextul procurării în viitor a produselor textile cu achitarea în rate, prezentându-se ca reprezentant al SRL „Vasalex-Don”, sub pretextul dezvoltării unei activități comerciale de vânzare a mărfurilor într-un centru comercial din or. Briceni, cunoscând din start că nu au o astfel de afacere și, respectiv, nu au ce dezvolta, precum și nu au măcar careva intenții de a iniția o astfel de afacere, după repetate și îndelungate tratative, creând intenționat impresia de bune intenții în executarea obligațiilor, a încheiat la 09.11.2015 un contract de colaborare cu SRL „Textil Import”, în baza căruia, la 12.11.2015, conform facturii de expediție nr. WH 3535527, pe adresa indicată de către Rotaru S. în or. Briceni, str. XXXXXXXXX xxX, au fost livrate mărfuri de textil în sumă totală de 416.838,45 lei, care ulterior, în aceeași zi au fost transportate în s. Crișcăuți, r-nul Dondușeni, de unde au fost realizate unor terți neidentificați, iar banii obținuți i-a însușit, cauzându-i SRL „Textil-Import” o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă de 416.838,45 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpata Rotaru S. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Tot ea, pe parcursul lunii noiembrie 2015, ora exactă fiind imposibil de stabilit, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând intenționat, prin înșelăciune, sub pretextul procurării în viitor a materialelor de construcții cu achitarea în termen de 30 de zile bancare de la livrarea mărfurilor, prezentându-se ca reprezentant al SRL „Vasalex-Don”, sub pretextul dezvoltării unei activități comerciale de vânzare a mărfurilor, cunoscând din start că nu au o astfel de afacere și, respectiv, nu au ce dezvolta, precum și nu au măcar careva intenții de a iniția o astfel de afacere, după repetate și îndelungate tratative, creând intenționat impresia de bune intenții în executarea obligațiilor, au încheiat la 16.11.2015 un contract de colaborare cu SRL „Titan-Exim”, în baza căruia, la 17, 19 și 20.11.2015, conform facturilor fiscale JV 389767, JV 3879772, JV 3879771, JV 3879773, de la depozitul SRL „Titan-Exim”,

situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX xxx , au fost eliberate materiale de construcții în sumă totală de 62.319 lei, care, ulterior, în aceeași zi au fost transportate în direcție necunoscută, de unde au fost realizate unor terți neidentificați, iar banii obținuți i-a însușit, cauzându-i SRL „Titan-Exim” o daună materială în proporții considerabile în sumă de 62.319 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpata Rotaru Svetlana a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot ea, pe parcursul lunii decembrie 2015, ora exactă fiind imposibil de stabilit, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând intenționat, prin înșelăciune, sub pretextul procurării în viitor a produselor electrice cu achitarea în termen de 15 zile calendaristice de la data eliberării facturii fiscale, prezentându-se ca reprezentant al SRL „Vasalex-Don”, sub pretextul dezvoltării unei activități comerciale de vânzare a mărfurilor într-un centru comercial din mun. Chișinău, cunoscând din start că nu au o astfel de afacere și, respectiv, nu au ce dezvolta, precum și nu au măcar careva intenții de a iniția o astfel de afacere, după un set repetat și îndelungat de tratative, creând intenționat impresia de bune intenții în executarea obligațiilor, a încheiat la 08.12.2015 un contract de colaborare cu SRL „Eurolumina”, în baza căruia, la 09.12.2015, conform facturilor fiscale nr. JV 5176529 și JV 5176530, pe adresa indicată de către Rotaru S. în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX x/x, au fost livrate produse electrice în sumă totală de 17.375,30 lei, care, ulterior, în aceeași zi de către Rotaru S. au fost transportate în direcție necunoscută, de unde au fost realizate unor terți neidentificați, iar banii obținuți i-a însușit, cauzându-i SRL „Eurolumina” o daună materială în proporții considerabile în sumă de 17.375,30 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpata a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În baza probelor administrate, instanța a conchis că inculpata a însușit bunurile de la SRL „Textil Import”, SRL „Titan Expres” și SRL „Eurolumina”, sub pretextul procurării mărfii în viitor cu achitarea ulterioară a mijloacelor bănești pentru marfa luată.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpata, deși a fost condamnată, nu are antecedente penale, are la întreținere 1 copil minor de 7 ani, nu este angajată în câmpul muncii, nu a recunoscut vina și nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune. Că circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite.

3. Avocatul Boris Druță, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată.

Apelantul a indicat că nevinovăția inculpatei se dovedește prin depozițiile martorilor O. Potângă, D. Colotaeva, V. Bubuioc și E. Țiganu, care au declarat la anchetarea prealabilă că nu le este cunoscută Rotaru S. La fel, nevinovăția inculpatei se mai demonstrează și prin lipsa la materialele dosarului a semnăturii pe careva

contract de livrare și predare-primire a bunurilor care au fost incluse de către acuzare în învinuire.

La urmărirea penală și în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe care ar confirma în ce formă de participare a fost comisă infracțiunea.

Inculpata urmează a fi achitată, deoarece nu a fost constatată în acțiunile ei, fapta infracțiunii.

Faptele incriminate inculpatei sunt de natura infracțiunilor economice, volumul cărora necesită a fi determinat de suma prejudiciului, ce determină calificarea.

Însă, la caz, nu a fost stabilită suma concretă, care i s-ar imputa în vinovăția apelantei ca să se poată constata o încadrare juridică.

3.1. A declarat apel și avocatul Petru Bobu, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Apelantul a invocat, că potrivit rechizitoriului, inculpata se învinuiește că *a săvârșit infracțiunea de comun acord și la înțelegerea prealabilă cu Rotaru Iulia și a încheiat contracte de colaborare*. Astfel, fiind constată o participare, în rechizitoriu urma să se indice ce formă de participare e prezentă din cele prevăzute de art. 43 Cod penal, care a fost rolul inculpatei în această participare, ce acțiuni concrete a săvârșit ea și ce acțiuni concrete a săvârșit persoana în privința căreia materialele au fost disjuncte, iar numele acestei persoane în actul de învinuire nu trebuia să se regăsească, odată ce ea nu este învinuită în prezenta cauză penală.

Totodată, formularea din rechizitoriu, că *a încheiat contracte*, ca element cheie al laturii obiective lasă loc pentru întrebarea, cine a încheiat contractele – inculpata, sau persoana respectivă.

Mai mult, proba principală pe care se bazează învinuirea – raportul de expertiză, relevă că semnăturile din actele respective nu aparțin inculpatei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017, apelurile au fost admise, casată sentința integral și pronunțată o nouă hotărâre.

Rotaru Svetlana a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), 190 alin. (4), 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, din ***motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii***.

Instanța de apel a statuat că ***prin probele prezentate de procuror*** și cercetate de instanța de apel ***nu a fost dovedită vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate***.

Împrejurările care determină ***necesitatea achitării inculpatei au fost constatate prin totalitatea probelor prezentate de acuzare*** și apărare fiind apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în baza cărora instanța de apel a conchis că ***acțiunile inculpatei nu constituie infracțiune***.

În cadrul cercetării judecătorești nu s-a dovedit prin probe ***vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunilor incriminate*** și anume, ***nu a fost dovedită latura subiectivă și obiectivă a infracțiunii incriminate***.

Nu a fost demonstrată intenția inculpatei de a însuși prin înșelăciune sau abuz de încredere banii de pe urma realizării mărfii, or, au fost încheiate contracte legale care constituie relații strict de ordin civil. Nu au fost probate care anume acțiuni

concrete au fost săvârșite de inculpată și constituie acțiuni prevăzute de infracțiunea de escrocherie.

Potrivit jurisprudenței naționale și CtEDO, și anume art. 6 CEDO, ***instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat.*** Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (hotărârile CEDO Popovici împotriva Moldovei din 27 noiembrie 2007, §72, și Dănila împotriva României din 8 martie 2007, §62-63). ***Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozitiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului*** (hotărârea CEDO Spînu împotriva României din 29 aprilie 2008, §60).

Astfel, ***din ansamblul de probe prezentate de către acuzare***, cercetate de instanța de fond și suplimentar în instanța de apel, ***rezultă cert că nu se constată vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunilor incriminate, deoarece în acțiunile inculpatei nu sunt întrunite elementele infracțiunii.***

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat, că împrejurările și caracterul penal al faptei comise sunt confirmate prin declarațiile reprezentanților părții vătămate, declarațiile martorilor Clocico E., Colontaev D., Ciobanu A., Cozlov M. cât și prin probele scrise.

Astfel, prin totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul judecării cauzei a fost probat faptul, că inculpata a acționat în complicitate cu o altă persoană care este administratorul SRL „Vasalex Don”, astfel urmărind scopul dobândirii bunurilor altor persoane, prin înșelăciune, sub pretextul deschiderii unei afaceri, camuflând acțiunile sale prin încheierea contractelor de vânzare – cumpărare, a intrat în posesia bunurilor sus-enunțate, care ulterior au fost realizate unor terți, însușind banii și neachitând datoriile firmelor de la care a dobândit marfa.

Însă, instanța de apel nu a realizat obligația constituțională de înfăptuire a justiției în stat, nu a clarificat circumstanțele relevante pentru cauza dată, adoptând o soluție neargumentată în modul cuvenit, în legătură cu ce o astfel de decizie urmează a fi casată.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.1. La 12 și 19 februarie 2018, avocatul Vasile Albu, la fel a declarat recursuri ordinare în numele părților vătămate SRL „Titan Exim” și SRL „Textil Import”, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței primei instanțe.

Recurentul a invocat, că inculpata a prezentat părților vătămate informații mincinoase că ar fi având firmă, despre intenția de colaborare, despre locul aflării spațiului său comercial din or. Briceni, str. XXXXXXXXX xxX. În alte episoade condamnata indica alte adrese inexistente de distribuție a mărfii confiscate.

De comun acord cu persoana, materialele în privința căreia au fost disjungate la etapa urmăririi penale, care este mama sa, au înregistrat firma SRL „Vasalex-Don” pe o adresă inexistentă, prin aceasta urmărind scopul de a nu fi identificate.

Circumstanțele respective denotă intențiile criminale ale inculpatei, or la caz, nu poate fi invocat faptul că a avut loc o eroare, deoarece inculpata a activat în repetate rânduri după aceeași metodă și schemă de escrocherie, iar condamnările precedente o caracterizează pe inculpată cu înclinații și tentă infracțională.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage, fără intenția onorării angajamentului asumat.

Inculpata nu a avut și nici nu are intenția returnării bunurilor sustrase de la părțile vătămate, iar faptul că acestora le-a fost restituit câte ceva, se datorează doar acțiunilor întreprinse de Organul de Urmărire Penală, la sesizarea victimelor.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința

se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate, rejudecând cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță (*pct. 4. din decizie*):

a) a constatat în descriptivului sentinței mai multe temeuri de achitare a inculpatei, care se contrazic și se exclud reciproc, cum ar fi că: **„nu a fost dovedită vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate..., acțiunile inculpatei nu constituie infracțiune..., nu a fost dovedită prin probe vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunilor incriminate..., nu a fost dovedită latura subiectivă și obiectivă a infracțiunii incriminate..., în acțiunile inculpatei nu sunt întrunite elementele infracțiunii”**.

Totodată, în dispozitivul sentinței a indicat divergent, că inculpata este achitată din motiv că **fapta nu întrunește elementele infracțiunii**;

b) doar a trecut în revistă toate probele administrate pe caz, însă nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele acuzării.

Mai mult, a statuat absolut divergent și confuz că: **„prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de apel nu a fost dovedită vinovăția inculpatei..., împrejurările care determină necesitatea achitării inculpatei au fost constatate prin totalitatea probelor prezentate de acuzare..., din ansamblul de probe prezentate de către acuzare, cercetate de instanța de fond și suplimentar în instanța de apel, rezultă cert că nu se constată vinovăția inculpatei”**, or, deopotrivă, procurorul a prezentat probele în sprijinul acuzării formulate inculpatei;

c) a motivat soluția de achitare printr-o procedură de condamnare a persoanei inculpate, adică absolut divergent, deoarece a reținut că: **„Potrivit jurisprudenței naționale și CtEDO, și anume art. 6 CEDO, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (hotărârile CtEDO Popovici împotriva Moldovei din 27 noiembrie 2007, §72, și Dănila împotriva României din 8 martie 2007, §62-63). Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozitiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (hotărârea CtEDO Spînu împotriva României din 29 aprilie 2008, §60)”**.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, și că recursurile de pe rol sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța

de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, și de avocatul Vasile Albu în numele părților vătămate SRL „Textil Import” și SRL „Titan Exim”, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017, în privința inculpatei Rotaru Svetlana Xxxx și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 03 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun